

بررسی مطلوبیت اقلیمی توریست با استفاده از شاخص TCI

مورد مطالعه بخش پیربکران

داود نصیرزاده ونهری^۱، زاهد شفیع^۲

تاریخ پذیرش ۱۴۰۰/۱۲/۰۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۲۱

چکیده

گردشگری در قرن بیست و یکم، در چارچوب نوآوری‌های فناوری و کارکردهای جدید مدیریتی از یکسو و سیطره همه جانبه سرمایه‌داری همراه با شکل‌گیری اقتصاد جهانی و کمرنگ شدن مرزهای سیاسی از سوی دیگر، سبب تحولات بسیاری در فضاهای جغرافیایی می‌شود: در این پژوهش سعی بر آن بوده تا با استفاده از مدل شاخص آب‌وهوای توریسم TCI، به بررسی مطلوبیت اقلیمی این منطقه در مبحث گردشگری پرداخته شود. بر اساس یافته‌های مدل، میزان TCI پیربکران در فروردین برابر با ۹۱ می‌باشد و احساس آرامش در این ماه به لحاظ آب‌وهوایی در سطح ایدئال می‌باشد. اردیبهشت‌ماه با عدد ۸۸ در سطح عالی و خرداد با عدد ۸۴ در سطح عالی قرار دارد. تیرماه با شاخص آب‌وهوایی ۷۶ دارای احساس آرامش در سطح خیلی خوب، مرداد با شاخص ۶۸ در سطح خوب و شهریور با شاخص ۷۶ در سطح احساس آرامش خیلی خوب قرار دارد. مهرماه با شاخص آب‌وهوایی ۸۸ در سطح احساس آرامش عالی، آبان ماه با شاخص ۸۸ در سطح عالی و آذر با شاخص ۶۸ در سطح احساس آرامش خوب قرار دارد. در فصل زمستان، دی‌ماه با میزان TCI برابر با ۶۰ در سطح احساس آرامش خوب، بهمن‌ماه با شاخص ۵۸ و اسفندماه با میزان شاخص ۸۸ در سطح احساس آرامش عالی برای گردشگران می‌باشد.

کلمات کلیدی: پیربکران، گردشگری، توریست، شاخص آب‌وهوایی، TCI

^۱ کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، موسسه آموزش عالی دانش‌پژوهان پیشرو، اصفهان، ایران

^۲ هیات علمی دانشگاه هنر اصفهان